

POSTÁNKBÓL

Vajon még meddig...?

A baleset 1973. május 16-án történt Badacsonynál. Egy svájci állampolgár belénk hajtott. A rendőrségi vizsgálat során beismerte, hogy elaludt, és ennek következtében történt a baleset. Autónkat a helyszínről a zalaegerszegi Generál Szerviz mentőkocsija behozta. Rá két napra kijött az Állami Biztosító embere kárbecslésre. A gépkocsin totálkárt állapított meg. A szerviz elvállalta a gépkocsi megjavítását, a zalaegerszegi AUTOKER-en keresztül megrendelt egy Skoda S 100-as nyers karosszériát

a budapesti Ecsery úti AUTOKER nagyvállalattól, amit a vállalat a III. negyedévre vizsgálta is igazolt.

Az ügyben, sajnos, a mai napig sem történt semmi. Többszöri érdeklődésemre mindig azt a választ kaptam, hogy még mindig nem szállították le a karosszériát. Így gépkocsink még mindig kint hever a szerviz udvarán, kitéve az időjárás viszontagságainak.

Fodor Antal
Zalaegerszeg-Csácsbozsok

Meglátogattuk a kollégiumot

A nagykanizsai Fabik Károly Úttörőház tagságának küldöttsége ellátogatott a csapi cigánykollégiumba. Kora délután érkeztek meg a községbe, és ajándékokat adtak át a kollégium lakóinak. Vittünk többek között egy nagyon szép fényképalbumot, őrsi zászlót, noteszokat, egy kisvasút-készletet és még sok más. A gyerekek énekeltek és egy szép verssel köszönték meg ajándékainkat. Utána az igazgató bácsi kíséretében végigjártuk a kollégiumot, és sok érdekes történetet hallottunk az ott lakó gyerekekről. Ezután írunk néhány sort a vendéglőnyibe, és meghívjuk a kollégium lakóit úttörőházunk télapó-ünnepségére.

Azzal a tudattal tértünk ha-

za Csapiból, hogy ezeknek a gyerekeknek a sorsa biztos kezekbe került.

Knausz Éva
úttörőházi tanácsítókár

Cikkünkre érkezett

Lapunk december 4-i számában értékeltük a vállalatoknál lezajlott újtási tanácskozásokat. A cikkre reagálva a nagykanizsai Vasipari Vállalat igazgatója, Máta József közli, hogy irásunknak a vállalatra vonatkozó részében elírás történt. Ugyanis a vállalatához 1973. évben 23 újítási javaslat érkezett, s ebből 21-et fogadtak el.

VÁLASZOLNAK AZ ILLETÉKESEK

Intézkedések

az áramszolgáltatás javítására

Mikor lesz zavartalan az áramszolgáltatás Gutorföldén? címmel Kósa István helyi lakos panaszával foglalkoztunk lapunk november 29-i számában.

A panaszra küldött válaszában a Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat Nagykanizsai Üzemigazgatója az alábbiakat közli:

A panaszos területen járva megállapítottuk, hogy a transzformátorkörzet ezen szakasza túlterhelt. A túlterhelés miatt a panaszos által közölt problémák valóban fennállnak. Kiküldött szakemberünk megállapította, hogy a túlterhelés az esti órákban jelentkezik, amikor is — a cikkben is említett — hegesztőtranszformátorokat és egyéb nagyobb energiát igénylő háztartási gépeket üzemeltetik.

Kirendeltségünket utasítottuk, hogy a szabálytalanul üzemeltetett hegesztőtranszformátorok vételezési lehetőségét korlátozza és vizsgálja felül a panaszos terület jobb energia elosztási lehetőségét. Egyben kérjük az e területen lakó fogyasztóinkat, hogy a szabálytalanul üzemelő hegesztőberendezésekről szíveskedjenek tájékoztatni kirendeltségünket.

Tájékoztatásul közöljük, hogy a panaszos terület jobb energiaellátásának javítása érdekében 1974. első félévében transzformátorállomás beszerítést is végzünk.

Reméljük, hogy a fenti intézkedések megtétele után a jelzett területen nem lesz panasz az energia ellátásra.

A hőmérséklet különbségtől

Mitől? című glosszánkra, melyben a tejeszacskók külső tisztaságát hiányoltuk, a Zala megyei Tejipari Vállalattól kaptunk választ:

Az eldobott műanyagtasakban forgalmazott pasztörözött tejet a gyártástechnológiai előírások szerint 4—5 C°-ra hűtjük le és kiszállítást ezen hőmérsékleten tartjuk, a jó minőség biztosításának érdekében. A nagy hőmérséklet különbségekből a pára, illetve vízsepp képződés elkerülhetetlen, ez különösképpen a

téli hónapokban fokozottabb mértékben jelentkezik, mivel a tejet árusító boltokban a fűtés a lecsapódást fokozza.

1974-ben több milliós beruházással újabb tejtermék csomagoló gépeket vásárolunk, melyek beállításával a jelenlegi ú. n. tejszivargások is megszűnnek. Arra törekszünk, hogy a fogyasztók minél jobb és higiénikusabb csomagolásban vásárolhassák meg tejtermékeinket.

§ JOGI TANÁCSADÓ

a termelészövetkezeti tagként eltöltött idő figyelembevételéről és a háztáji mértékéről

Dömötör Gáborné olvasónk 10 évet termelészövetkezetben dolgozott, majd ezt követően és jelenleg is tanács-kirendeltségen dolgozik. Kérdezi, hogy pótszabadságánál figyelembe vehető-e a termelészövetkezetben eltöltött idő, s hány nap pótszabadságra jogosult.

Kérdezi továbbá, hogy a termelészövetkezetben előbb alkalmazottként, majd termelészövetkezeti tagként dolgozó fiát mennyi háztáji terület illeti meg?

Kérdéseire az alábbiakban válaszolunk:

A Munka Törvénykönyve 42. § (1) bekezdése kimondja, hogy a dolgozónak minden munkaviszonyban töltött naptári évben 12 munkanap alapszabadság és minden 2 év után egy, legfeljebb 12 munkanap pótszabadság jár.

Az 5/1967. (X. 8.) Mü.M. számú rendelet 10. § (1) bekezdése szerint pedig a munkaviszonyban töltött idő számításánál figyelembe kell venni a mezőgazdasági termelészövetkezeti tagként eltöltött azokat az éveket, amelyeket a társadalombiztosítási szabályok szerint a nyugdíj megállapítása szempontjából szolgálati időként figyelembe vesznek. Ezek a termelészövetkezeti nyugdíjévek. Nyugdíjévek alatt azokat a teljes naptári éveket értjük, amelyeknek tartama alatt a termelészövetkezeti tag a közös munkában az előírt időn át részt vett.

Amennyiben olvasónk a fenti feltételeknek megfelel, 10 évi termelészövetkezeti tagsága után 5, eddigi tanács-kirendeltségi szolgálata után 1. összesen 6 napi pótszabadságra jogosult.

Felkészült a MÁV és a Volán a csúcsforgalomra

Önálló Göcsej Expressz

Pullmann-kocsik tartalékban

Öt pénztár lesz nyitva

Résesítő járatok a Volánnál

például nem indítanak a kritikus napokban azért, hogy torlódás esetén a tartalékkocsik mindig a rendelkezésre álljanak. Mivel céljártakat nem érdemes beállítani a megyében, ezért a tartalékkocsikon kívül úgynevezett másod-rész, és résesítő járatokat üze-

meltenek. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy mindig figyelemmel kísérik a személyforgalmat és rugalmasan alkalmazkodnak annak nagyságához. A Volán számára a legnagyobb problémát az elmúlt években — és valószínűleg most is — a visszatérő forgalom jelenti. Az utazó közönség nagy része általában a munkanap reggelén akar visszautazni. Fennáll annak a veszélye, hogy a fizető utasok egy része lemarad, ugyanis ekkor elsősorban a bérletes, a munkába igyekvő embereket kell utaztatni. Célszerű lenne tehát, hogy aki teheti az ünnepeket követő első munkanapot megelőző ünnepnapon utazna vissza lakhelyére.

Huszonkét vagon kenyér karácsonyra

A nagyobb ünnepek, munkaszünetek előtt mindig többszörös feladat hárul a megye sütőipari vállalatának tmk-csoportjaira: az ünnepek előtt ugyanis az ütemtervnek megfelelően, vagy még azon felül is ellenőrizni kell a termelőberendezéseket. Érthető is ez a nagy felkészülés, hiszen pél-

dául az idei karácsonyra a sütőipari vállalat csak kenyérből 22 vagonnyit termel, süteményekből, választékos áruk-ból pedig nem kevesebb mint 550 ezer darabot. Ez a mennyiség az elmúlt évi fogyasztáshoz képest 15 százalékkal magasabb.

A tímfoldgyártás egyik közbenső megtisztított termékéből gyógyszer készíti az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár. Az alumíniumhidroxidátum nevű készítményt főleg gyomor-bántalmak gyógyítására használják.

FILM

Fellini Rómája

Fellini újabb filmjeinek látványossága, pompázatosága, azaz legendásan gazdag kivitelezése közismert a nagy olasz rendező híveinek körében. A Róma című alkotás megtekintése mégis meglepetést kelt a vonatkozásban is. A Róma ugyanis már amolyan kivitelezési szuperfokozat. Felmerül a kérdés: lehet-e — avagy kell-e — ennél bármilyen anyagiak birtokában is többet, még káprázatosabbat produkálni? És az is: mit tud ezután még, újabbat nyújtani színekben-pompában Federico Fellini, vagy bárki más kortárs rendezőgyéniség?

Ezek a kérdések nem véletlenül kíváncsítottak elő e sorok írójából, hiszen az új Fellini-film legújabb nézője is — mint számos tapasztalatunk jelzi — ilyesfajta gondolatokkal kelt fel a székéből a vetítést követően. Magyarán: látványosságban Fellini verhetetlen ma is. S itt a jó értelemben vett látványosságra gondolunk, nem a monster-filmek sokszoros statisztériája által produkált tömeges csihupihira, giccses karneváli forgatóokra. Jó, hogy eszközei korlátlanok a jelek szerint a látványosság érdekében, hiszen csak így tudta elérni a maga Rómáján túl ezt a Rómát, amit örök városként emlegetnek. Mert mindkét Rómával találkozhattunk ebben a magas

művészi szintű, idegenforgalmi kéneskönyvben: Fellinivel is, meg a közhit által emlegetett is.

Hogy miért készítette ezt a film-t Fellini, arra eddigi életműve világos választ kínál. Legtöbb munkája a szokványosan emlegetett „belső indításon” túl ugyanis életrajzi töltésű, azaz a rendező mintegy újraéli egykori önmagát és világát, emlékeit; legmélyebb rezdüléseitől a nyilvános rácsodálkozásig mindent közönsége elé tárva szűkebb környezeté és a tágasabb külvilág eseményeiből. Rómáját az Edes élet keszes képsorain, önmagát többek közt a Bohócokban is megfestette már — hogy más példákat ne idézzünk —, élményanyaga azonban olyan kimeríthetetlennek látszik, hogy a feszítő közlésvágyval társulva ez új és nyilván még újabb, hasonló filmekre sarkallja majd.

A látványosság mellett ennek a Róma-filmnek a legnagyobb értéke mégis minden bizonnyal a város és lakói diktátorokat, stílusokat, forradalmakat, rombolásokat, vagyis évezredeket túlélt örök voltának kihangsúlyozása, szemléletes illusztrálása. Hiszen nem csupán saját ifjúsága Rómáját állítja Fellini a mai Róma mellé, hanem az ókori katakombák rejtett, szépséges avagy szörnyű lakóit,

Miből?

A személyes irigységből fakadó kérdést (miből van Huzlacseknek autója, miből telik a Macának coboly-prémre stb.) az OTP ügyesen felhasználta reklámnak. Miből? Hát takarékoságból. De a kérdés — miből? — más dolgokkal, például a bérézzel összefüggésben is elhangzik. Miért tud fizetni ez a vállalat ennyit, a miénk meg csak ennyit? Miből telik ott a szocialista brigádok jutalmazására, s miért nem futja nálunk?

Mindezekből úgy tűnik, népgazdasági méretekben talán már értjük, hogy elcsúszt az a létező, ami megtermelődt, helyben azonban nem mindig ezt az utat járja végig a gondolkodás. Bizonyíték rá egyik nagyvállalatunk termelési tanácskozása. Az igazgató a vállalatvezetés nevében arról beszélt, hogy milyen összegeket terveznek fordítani a munkaverseny, az újítómozgalom legjobbainak jutalmazására.

Nagy egységről lévén szó, tekintélyes számok, százazrek, milliók röpködtek. Fel is tűnt az sokaknak, s rákérdeztek: Tessék mondani, hogy van ez? Az ember egész éven át azt hallja, hogy a bérkeretek behatároltak, órábér-filléreért késhégyig menő vitákat kell folytatni, s lám, most meg az igazgató elvtárs csak úgy dobálzik a milliókkal. Ezek szerint mégiscsak van pénz!

Az igazgatói válasz első hallásra megdöbbentőnek látszott. Ugyanis kijelentette, hogy bizony nincs pénz. Majd csak lesz. Ha maradéktalanul teljesül a vállalat terve, s azon felül megvalósulnak, testet öltenek, valóságos értéké válnak azok a vállalatok, amelyek a vállalatnál az adott évben születnek. A felajánlások mögött többletmunka vállalása áll. A végrehajtás az az érték, ami többet jelent, s a szocialista elosztás elve alapján ebből jut vastagabb borítékra.

Tehát nem a vállalatvezetés jófiúságán múlik a jutalmazás, nem helyenvaló az a megfogalmazás, hogy például ennyit és ennyit „adunk” a szocialista brigádoknak. A végzett munka, a képződött többletérték alapján ennyire telik, s azt oda is kell adni.

Helyes volt a válasz, s a jelenlevők értették belőle. Elgondolkodtató azonban, hogy mindezt menet közben, s nem a célok, a vállalatok megfogalmazásánál került sor. Kitűnő alkalom lett volna arra, hogy valóban életközbe hozzák az olyan fogalmakat, mint termelés és elosztás viszonya, bérgazdálkodás stb. S ez nemcsak lehetőség, de feladat, kötelesség is, az emberi demokráciának is fontos eleme.